

ΕΤΟΣ 55ον

11 Νοεμβρίου 2007

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 45 (2841)

«ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΙ» - ΜΙΑ ΆΛΛΗ ΜΟΡΦΗ

Ο θεόπνευστος καί φλογερός Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, ὁ οὐρανοβάμων Παῦλος ὡς εἰλικρινής καί στοργικός παιδαγωγός ἀπευθύνεται στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα πρός Κορινθίους γιά νά τούς ὑπενθυμίσει τό ὑψος τοῦ ἀποστολικοῦ ἀξιώματος ἀλλιά καί τίς δοκιμασίες τῶν Ἀποστόλων. Γράφει, ποιπόν, μεταξύ τῶν ἀληθῶν ὅτι ἔχουμε, οἱ Ἀπόστολοι, τόν ἀνεκτίμητο θησαυρό τῆς θεογνωσίας, τῆς γνώσεως τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ μέσα στά ἀδύνατα καί εὕθραυστα σάν ὅστρακα σώματά μας γιά νά φαίνεται ἔτσι καθαρά ὅτι ὁ πλοῦτος τῆς δυνάμεως εἶναι καί προέρχεται ἀπό τόν Θεό, τόν Παντοδύναμο καί Φιλάνθρωπο, καί ὅχι ἀπό ἐμᾶς. Ἔτσι ἔχηγεῖται καί ἡ ὑπερνίκηση τῶν ποικίλων δυσκολιῶν καί ἐμποδίων πού παρουσιάζονται κατά τίν ἐνάσκηση τοῦ ἱεραποστολικοῦ τους ἔργου.

Ἐμεῖς οἱ Ἀπόστολοι, ὑπογραμμίζει ὁ θεῖος Παῦλος, παντοῦ καί πάντοτε θηλιβόμαστε, χωρὶς ὅμως νά φθάνουμε στήν καταθλιπτική στενοχώρια καί ἀμπυχανία καί χωρὶς νά χάνουμε τό θάρρος μας. «Διωκόμενοι ἀλλι' οὐκ ἔγκαταλειπόμενοι» (Β' Κορ. 4,9), θά συνεχίσει νά γράφει ὁ μεγάλος ἀγωνιστής τῆς πίστεως. Διωκόμαστε ἀπό ἀπίστους καί ψευδαδέλφους, ἀλλιά ὁ Θεός δέν μᾶς ἔγκαταλείπει. Φαίνεται ὅτι μᾶς καταβάλλουν οἱ περιπέτειες τῆς ἀποστολικῆς μας δράσεως καί ζωῆς ἀλλιά δέν χανόμαστε. Είμαστε ἔτοιμοι, θά συμπληρώσει ὁ μέγας ἀπόστολος Παῦλος, νά πεθάνουμε γιά τήν πίστη καί τή δόξα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Οι πιό λαμπρές σελίδες

Οφείλουμε νά μή λησμονοῦμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι κυρίως Ἐκκλησία μαρτύρων. Μετά τά σεπτά ἄγια Πάθη τοῦ Χριστοῦ, τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου, οἱ Ἀπόστολοι ἐδιώχθησαν καί ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὑπέστη μεγάλους διωγμούς. Οι ἄγιοι καί οι ἀθλιοφόροι Μάρτυρες ἔχουσαν τό αἷμα τους καί πρόσφεραν θυσία τή ζωή τους γιά τήν ὑπεράσπιση τῆς ἀληθινῆς πίστεως. Ἔδωσαν τήν καλή ὁμοιογία τῆς πίστεως ἐνώπιον πολλῶν ἔχθρῶν καί διωκτῶν. Ἰδιαίτερα τούς

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Κορ. δ' 6-15)

΄Η φανέρωση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ

΄Αδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. ᾖ χομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἔξη ἡμῶν, ἐν παντὶ θιλβόμενοι ἀλλ’ οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ’ οὐκ ἔξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ’ οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ’ οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Άει γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ωστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. ᾖ χοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, «ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα», καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι’ ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρος πλεονάσσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

τρεῖς πρώτους χριστιανικούς αἰῶνες ἡ Ἔκκλησία ἀντιμετώπισε φοβερούς διωγμούς, γιατί πράγματι συνάντησε τὴν ἐχθρότητα τοῦ χαιρέκακου διαβόλου καὶ τῶν ὄργάνων του πού μισοῦσαν τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ καὶ τίνι ἐπίδρασή του στήν κοινωνίᾳ. Ἐναντίον τῶν χριστιανῶν εἶχαν φρυάξει Ἰουδαῖοι καὶ ἑθνικοί. Οι πρῶτοι μάλιστα διώκτες τῆς Ἔκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἦσαν οι Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ στή συνέχεια οι εἰδωλοιλάτρες. Τά «Μαρτυρολόγια» ἀποδεικνύουν τὴν ιστορική ἀλήθεια καὶ αὐτά ἔχουν τίς πιο λαμπρές σελίδες τῆς ιστορίας τῆς Ἔκκλησίας. Ἀναρίθμητοι ὑπῆρχαν οι Μάρτυρες· «νέφος Μαρτύρων» ἔχει νά παρουσιάσει ἡ ἀρχαία Ἔκκλησία, πού συγκλονίζει κάθε ἀνθρώπινη ὑπαρξην. Ἀλλά δέν εἶναι μόνο ἡ Ἔκκλησία τῶν κατακομβῶν τῶν πρώτων αἰώνων ἡ διωκόμενη. Καί σ’ ἄλλους χρόνους ἡ Ἔκκλησία στολίζεται καὶ λαμπρύνεται μέ τὴν «πορφύραν καὶ τὸν βύσσον» τῶν ἀγνῶν αἰμάτων τῶν Μαρτύρων της. Ἡ Τουρκοκρατία ἀναδεικνύει πλήθος Νεομαρτύρων καὶ ἡ φράση, «Ἐγώ Χριστιανός γεννήθηκα καὶ Χριστιανός θέλω νά πεθάνω καὶ δέν ἀρνοῦμαι τὴν πίστη μου καν μύρια βάσανα μοῦ κάμετε», εἶναι τό ἡρωικό σύνθημα καὶ ἡ πιό θαρραπήα ὄμολογία πίστεως. Ἀργότερα καὶ σέ χώρες τοῦ Βορρᾶ, στά χρόνια τῆς στρατευμένης ἀθεϊσ ἔνα νέο μαρτυρολόγιο θά γραφεῖ γιά τὴν Ὁρθόδοξη Ἔκκλησία καὶ τά μέλη της.

Σήμερα...

΄Αν καὶ σήμερα δέν πληγώνεται τό σώμα τῆς Ἔκκλησίας μέ φοβερούς διωγμούς, ώστόσο μιά ἄλλη μορφή δοκιμασίας «οίονεί διωγμοῦ» ἔξακοπουθεῖ νά

Μετάφραση της Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, οὐ Θεός πού εἶπε νά λάμψῃ φῶς ἀπό τό σκοτάδι, αὐτός ἔλαμψε μέσα μας, διά νά φέρῃ εἰς φῶς τίν γνῶσιν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δέ τόν θησαυρόν αὐτόν μέσα σέ πλίνα σκεύη, διά νά φανῇ ὅτι τέτοια ὑπερβολική δύναμις εἶναι τοῦ Θεοῦ καὶ δέν προέρχεται ἀπό μᾶς. Πιεζόμεθα μέ κάθε τρόπον, ἀλλά δέν φθάνομεν σέ ἀδιέξοδον, εύρισκόμεθα σέ ἀμπυχανίαν ἀλλ' ὅχι σέ ἀπελπισίαν, διωκόμεθα ἀλλά δέν ἐγκαταλειπόμεθα, καταβαλλόμεθα ἀλλά δέν χανόμεθα. Πάντοτε φέρομεν εἰς τό σῶμά μας τόν θάνατον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διά νά φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τό σῶμά μας. Διόπι ἐνῷ ζῶμεν, παραδιδόμεθα πάντοτε εἰς θάνατον χάριν τοῦ Ἰησοῦ, διά νά φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τό θνητόν μας οώμα. Ὡστε ὁ μέν θάνατος συντελεῖται σ' ἐμᾶς, ἀλλ' ἡ ζωὴ σ' ἐσάς. Ἄλλ' ἐπειδή ἔχομεν τό ἕδιο πνεῦμα τῆς πίστεως σύμφωνα πρός δι, εἶναι γραμμένον, «ἐπίστεψα καὶ διά τοῦτο ἐμίλησα», καὶ ἐμεῖς πιστεύομεν, διά τοῦτο καὶ μιλάμε, διόπι γνωρίζομεν ὅτι ἐκείνος πού ἀνέστησε τόν Κύριον Ἰησοῦν θά ἀναστήσῃ καὶ ἐμᾶς διά τοῦ Ἰησοῦ καὶ θά μᾶς στήσῃ μαζί μ' ἐσᾶς ἐνώπιον του. Ὁλα γίνονται πρός χάριν σας, ὅστε καθὼς ἡ χάρις ἐπεκτείνεται εἰς περισσότερους, νά προκαλέσῃ πλουσίαν τίν εύχαριστίαν πρός δόξαν τοῦ Θεοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ὕπάρχει στή σύγχρονη κοινωνία μας. Ἡ ἄρνηση τῆς χριστιανικῆς πίστεως ώς κατάσταση καί ώς νοοτροπία ζωῆς, ὁ ἔξοβεθησμός τοῦ Χριστοῦ ἀπό τόν δημόσιο βίο, ἡ ἀπομόνωση καὶ περιφρόνηση τῶν πιστῶν χριστιανῶν, ἡ ἄρνηση ἐφαρμογῆς τοῦ ἡθικοῦ νόμου, ἡ συκοφαντία καὶ ἡ ποιοδορία τῆς Ἔκκλησίας καὶ τῶν ἀλειτουργῶν τῆς εἶναι μερικά παραδείγματα πού δείχνουν πνευματική ὑποβάθμιση, τήν πολημική πού ἀσκεῖται, τήν ἀπαξίωση τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν καὶ περιθωριοποίηση τῶν χριστιανῶν. «Ομως ὁ ἀπό. Παῦπλος μᾶς τόνισε στό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ὅτι ναί μὲν «διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι». Ο Θεός δέν μᾶς ἐγκαταλείπει, καθὼς ζεῖ Κύριος ὁ Θεός δίπλα μας. Καί ἡ Νύμφη τοῦ Χριστοῦ Ἔκκλησία πάντοτε μάρτυς καὶ διάκονος γιά ὅλους μας.

Ἀρχιμ. Χ. Π.

Η ΝΗΣΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Γιατί, πότε καὶ πῶς νηστεύουμε. Τοῦ Μητροπ. Νέας Σμύρνης Συμεών.
'Από τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. ("Ἐκδοση ΙΑ", σελίδες 144).

Δέν νοεῖται χριστιανική ζωὴ χωρίς ἀσκηση. Χωρίς δηλαδή τήν προσπάθεια ἐκείνη πού ἀναλαμβάνει ὁ πιστός, ὁδηγούμενος καὶ ἐνισχυόμενος ἀπό τή χάρον τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, ν' ἀπαλλαγεῖ ἀπό τό ζυγό τῆς ἀμαρτίας καὶ τήν κυριαρχία τῶν παθῶν καὶ νά ἀκολουθήσει μέ αὐταπάρνηση τό θέλημα τοῦ Κυρίου. Νά ζήσει ἐν Χριστῷ καὶ νά καταστεῖ ζωντανό μέλος τοῦ σώματός Του, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία.

11 Νοεμβρίου 2007: ΚΥΠΡΙΑΚΗ Η' ΛΟΥΚΑ
Μνvā († 304), Βίκιτωρος († β' αι.) καί Βικεντίου διακόνου
(† 304) τῶν μαρτύρων, Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Στουδίου.
Τίχος: βαρύς – Έωθινόν: Β' – Απόστολος: Β' Κορ. δ' 6-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ι' 25-37.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΙΑΚΗ: 18 Νοεμβρίου, Θ' Λουκᾶ.
Απόστολος: Έφεσ. δ' 1-4 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιβ' 16-21.

«ΠΛΗΣΙΟΝ» ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ!

Η σημερινή παραβολή τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτη (Λουκ. 10, 25-37) πολύ λίγα πράγματα μᾶς λέει γιά τά συναισθήματα καί τίς προθέσεις τῶν πρωταγωνιστῶν της. Ἀντίθετα, μᾶς λέει πολλά γιά τό τί πράττουν καί τί δέν πράττουν. Ὁ Σαμαρείτης εἶναι «πλησίον» ὅχι μόνο ἐπειδή θέλει νά εἶναι «πλησίον», ἀλλά κι ἐπειδή συμπεριφέρεται ώς «πλησίον», δρᾶ ώς «πλησίον». Εἶναι ἡ πράξη του πού ἔχει σημασία. Κι ἔτσι ὁ Ἰησοῦς μᾶς διδάσκει πώς κατά κάποιο τρόπο εἴμαστε αὐτό πού πράττουμε. Κι αὐτό τό στοιχεῖο δέν εἶναι χραστηριστικό μόνο τοῦ κηρύγματός Του, ἀλλά καί τοῦ ἴδιου τοῦ παραδείγματός Του – τοῦ παραδείγματος ἐνός Θεοῦ πού ὅχι ἀπλῶς ἀγαπᾶ τὸν ἄνθρωπο, ἀλλά σαρκώνεται καί θυσιάζεται γι' αὐτόν...

**Κυκλοφόρησε ἀπό τήν Ἀποστολική Διακονία τό βιβλίο:
ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑ ΠΡΟΣΩΝΥΜΙΑ, σελ. 446, τοῦ μακαριστοῦ
Μητροπολίτου Κορίνθου Παντελεήμονος Κ. Καρανικόλα.**

Άκουστε στό Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
«Ο ΡΥΘΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΙΑΣ», μέ τόν Δημήτρη Κοσμόπουλο
'Από Δευτέρα ἕως Παρασκευή 10.00 – 11.00 π.μ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κάρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ι. Ναό Ἀγίας Ειρήνης (δόδ. Αιόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, σύν τοι όποια περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά δημίλει. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κάρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ι. Προοκυνηπατικό Ναό Ἀγίας Βαρβάρας στόν δρόμον υπό Δημητρίου Ληδίου Ἀπικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἀγίας καὶ δημίλει ἔνας ἀπό τούς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιπτὸ φύλλο ὅρθιδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Υπό τῶν ιερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

· Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οι «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm